दृष्टेरावरकं रोगविशेषमुपलक्षयति । मिहिका एव मिहैकाः । पतङ्गशब्दः शलभवाची सन् नेत्ररश्मिजन्यानि केशोण्डुकान्याकाशे भासमानान्युपलक्षयति। तानि चोष्टे रोगे सति वह्नि भासन्ते, तदुभयं किञ्चित्शब्दाभ्यामाक्षिप्यते । का मिहैका क इमे पतङ्गाश्च के, तदुभयोपद्रवो मम नास्तीत्यर्थः । मन्थशब्देन दधिमन्थनमुच्यते, तत्सम्बन्धिनः तक्रविन्दवः मान्थाः तद्वदालान्ति आगच्छन्तीति मान्थालाः केशोण्डुकविशेषाः कुलं समूहः तद्रूपतामापन्नाः कुलिशब्देनोच्यन्ते, ते च सङ्घशो मा मां परिपतन्ति । हे देवाः अनावृताः केशोण्डादिकृतनेत्रावरणापगमेनैनान् केशोण्डादिकान् रोगदोषान् प्रधमन्तु प्रकर्षेण मुखोत्थितवायुमात्रेण विनाशयन्तु । ततोऽहं तनुवा सहितः सौपर्णं चक्षुर्विदेय । सुपर्णः पक्षी यथा दूरस्थं पश्यति तथा दूरदर्शनक्षमं चक्षुःपाटवं लभेयम्। सोऽयं मन्त्रो नेत्ररोगपरिहाराय प्रयोक्तव्यः ॥

दशमीमाह । "एवावन्दस्व वरुणं बृहन्तम्। नमस्या धीरममृतस्य गोपाम्। स नः शर्म त्रिवरूथं वियंसत् [४]। यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः" इति । हे यजमान बृहन्तं गुणाधिकं वरुणमेव आवन्दस्व स्तुहि, तथा धीरं बुद्धिमन्तम् अमृतस्य क्रतुफलस्य गोपां रक्षितारं नमस्य नमस्कुरु । स वरुणो नः अस्मभ्यं त्रिवरूथं भूमिकात्रयोपेतं शर्म गृहं वियंसत् विशेषेण यच्छतु । हे वरुण सपरिवारा यूयं स्वस्तिभिः क्षेमैः नः अस्मान् सदा पात रक्षत । अस्य मन्त्रस्य ब्रह्मण उत्सङ्गे